

A Kényszerpályák, tévutak – Az új nomenklatúra bemutatójáról

2010. június 17-én 16 és 18 óra között került sor a *Récsei Centerben a Kényszerpályák, tévutak – Az új nomenklatúra* c. könyv bemutatójára. A meghívóval együtt a honlapra is felkerült „A könyvbemutatóhoz” című anyag (ld. alább), ami a fülszövegnél bővebb terjedelemben foglalja össze a kötet jellegzetességeit és helyezi el a „Kényszerpályák”-at a gazdasági és politikai kiadványok között. (A kötet két pillére ugyanis a gazdaság és a politika.)

A résztvevők: akik eljöttek és akik nem

A könyvbemutatón nagyjából kéttucatnyian vettek részt, fontos csoportokat – nem ritkán egyszerre többet is – reprezentálva (orvosok, vállalkozók, volt állami vezetők, országgyűlési képviselők, parlamenten kívüli párt elnöke és főtitkára, a tudomány, az előadó-művészet, az irodalom képviselői, jogászok, mérnökök, közgazdászok, szociológus, civil szervezet vezetője, volt rendőrtisztek, pénzügyi szakemberek, tisztviselők stb.)

Dedikálás és kötetlen beszélgetés. Jobbra Martinkó Károly

Sajnos éppen azokat és/vagy munkatársaikat kellett hiányolni, akiknek (jelenlegi pozíciójukból és kompetenciájukból adódóan) mindenekelőtt érdeklődniük kellene a *Kényszerpályák, tévutak – Az új nomenklatúra* témája (témái) iránt. Munkájukat úgy tudják ellátni, ha nem térnek ki a könyvben bemutatott valóság és tények, a

társadalmat súlyosan érintő kérdések, az alternatíva szükségessége és a viták, véleménycserék elől. Nem igyekeznek „kikerülni” a könyvet: annak tartalmával és információival, elemzéseivel és következtetéseivel. Ha most is (és már több évtizede folyamatosan) többnyire nem azt a felfogást képviselnék, hogy a jelenlegi megoldásoknak nem lehet valóságos alternatívája.

Elsősorban a parlament aktív képviselőire és a sajtóra gondolok; közvetlen felelősségük van abban, ha nem megfelelő irányban mennek a dolgok, ha ehhez tulajdonképpen asszisztálnak. Pedig az lenne a feladatuk, hogy megkönnyítsék, kikényszerítsék egy működőképes alternatíva megjelenését és persze, hogy felismerjék és tudatosítsák a megkésett szemléletváltás halaszthatatlan befejezését.

A sajtó esetében további következménye is van az önkorlátozásnak (öncenzúrának?): a műsorok és az újságok szürkesége, unalmassága, életszerűtlensége, nem ritkán hiteltelensége. Pedig a könyv a média számára is izgalmas (és „húsba vágó”) témák és összefüggések sokaságát kínálja. De más is indokolná a média érdeklődését: a sajtó szerepe is önálló témája a könyvnek, ezzel egy külön fejezet foglalkozik (*Negyedik hatalmi ág, vagy a politika ökle?*) Kiderül: miért nem képes a sajtó tájékoztatásai feladatait – ahogy a jelen esetben is – jól ellátni?

Martinkó Károly: Minden benne van, ami valóban érdekes és igazán fontos lehet

A könyvbemutatót *Dr. Martinkó Károly* író, újságíró nyitotta meg (ő volt az egyetlen megjelent újságíró); felvezetőjében megállapította, hogy a 320 oldalas kötetben gyakorlatilag minden benne van, ami ma valóban érdekes és igazán fontos lehet. A könyv szerzője, *Dr. Szabadi Béla* e megállapításra is támaszkodva előadásában példaszerűen bemutatta, mi mindenre is ad választ a könyv: a fülszövegben megjelölteken kívül is.

Czike László könyvajánló kritikája: teljesen újszerű hiánypótló könyv ez! Más a helyzetértékelés és a válaszok, mint Bogár Lászlónál és Drábik Jánosnál

Czike László neves közgazdász és közíró véleményének felolvasásával pedig (ő akadályoztatása miatt nem tudott személyesen részt venni) Szabadi Béla azt érzékeltette, mi mindent lehet még ezenfelül is a kiadványról és szerzőjéről elmondani. Például azt, hogy mi mindenben tér el *Bogár László* és *Drábik János*, illetve Szabadi Béla helyzetértékelése és válaszai, bár a rendszerváltás alapvető kudarcában egyetértenek. (Czike László és egy olvasó, *Nagy Mátyás* írásba foglalt véleményét alább olvashatják.)

Czike László hat oldalon méltatja a könyvet és többek között megállapítja:

„Teljesen újszerű, hiánypótló könyv ez! (...) Szabadi Béla nem kevesebbre vállalkozott, minthogy – államtitkári ismereteinek messzemenő felhasználásával, bizonyító és személtető gazdasági adatok, grafikonok, tények bemutatásával – átfogó láttelepet próbál adni a 20 éves mélyrepülésről, amit a magyar gazdaság a 'rendszerváltás' óta produkált, és amelyeknek 'eredményeként' hazánk az EU újonnan felvett tagországainak eminenséből azok sereghajtója lett. Az író azt is megmutatja, mik az okok, amelyek sajátos – kizárólagosan 'magyar' – szintézisként a jelzett összképet, sőt kórképet eredményezték.”

Czike László elküldte véleményét

„Szabadi Béla, a kérlelhetetlen, aprólékos elemző nemcsak a valós gazdasági helyzetünket ábrázolja – térben és időben egyaránt – abszolút hitelesen, de az ok-okozati összefüggéseket is feltárja, összhangban a sorsunkat, gazdasági ’fejlődésünket’ meghatározó nemzetközi tényezőkkel, tendenciákkal. Megfellebbezhetetlenül mutatja be, hogy Magyarországot nem a nép, a nemzet ’lustasága’, élhéttelensége, vállalkozni nem képes tutyimutyisága; nem ’gyengülő’ munkakészsége vitte 20 év alatt a lejtő legalájjára, de nem is a ’pénzügyi háttérhatalom’, fekete kámzsák rejtekében bujkáló okkult figuráinak, szabadkőműveseinek (lásd és vedd össze: Bogár László és Dr. Drábik János tárgyi ’személytelenül megfoghatatlan’ rémlátomásaival, ’pénzszivattyú’ és egyéb összeesküvés-elméleteivel!) mesterkedései, hanem egy ’merőben új’, specifikus tényező – ki gondolta volna!–: az ún. ’rendszerelváltó’, reformkommunistákból komprádor burzsoáziává vedlett, zsákmányszerző magyar gazdasági és pénzügyi elit. (...)

Nagyon érdekes, hogy a két volt politikai államtitkár nem azonos módon ítéli meg a ’rendszerelváltás’-t és annak következményeit, noha mindketten közgazdász végzettségűek. (...) Bogár László a könyveiben foglalt megközelítései alapján inkább (...) szociológus, mint közgazdász. A vérbeli közgazdász – Szabadi Béla, aki könyörtelen precizitással, hiteles kalkulációk kifejtésével méri fel, s mutatja ki, milyen veszteségeket szenvedett el Magyarország, és milyen generális/globális és/vagy egyedi kiváltó okok következményeként, immár 20 év óta.

Mondom, hiánypótló könyvet tartunk a kezünkben, hiszen ehhez hasonló könyvet eddig nem írt senki fia, pedig a széles néptömegek hiteles tájékoztatása – mi és miért történt velünk, magyarokkal? – e nélkül nem valósulhat meg, nem is valósult meg.”

Bogár László: „pénzszivattyúk”

„Bogár és Szabadi eltérő válaszokat adnak. Szabadi Béla fő érdeme, hogy Magyarország gazdasági, politikai, mentális és morális tönkremenetelének okait, okozóit nem az országhatárokon kívüli, ismeretlen és személytelen ’erőkben’ véli megtalálni, mint például Bogár László, vagy Drábik János. Szabadi bátran felvállalja és meggyőzően bemutatja, sőt bizonyítja, hogy a mai helyzet az ún. ’rendszerváltó elit’, AZ ÚJ NOMENKLATÚRA egységessé szerveződésének és összességében nemzetrontó, kártékony-egoista, harácsoló–(ki)zsákmányoló természetének, tevékenységének közvetlen következménye. Vagyis, hogy a mai áldatlan állapotainkért nem ’a külföld’, hanem egy immanens, nagyon is belföldi tényező, az ’új értelmiségi elitünk’ a felelős. Az új nomenklatúra összefonódásai, konspirációja és korrupciója felelős mindazon bajainkért, amelyek miatt a magyar teljesítmény ma messze elmarad az európai uniós követelményektől, illetve saját lehetőségeinktől. (...)

Szabadi Béla megadja a terápia lehetőségeit is, amelyek jó részét már államtitkári funkciója ellátása során is előterjesztette, ám javaslatait rendre figyelmen kívül hagyták, nem valósították meg, sőt végül őt magát is ellehetetlenítették, és hamis vádakkal perbe fogták. Némi cinizmussal azt lehet mondani, hogy Magyarországon ma ez – mármint a kirekesztés, az elhallgattatás, a mellőzés, az elítélés – a másként gondolkodó közgazdász elkerülhetetlen, ’szükségszerű’ sorsa, függetlenül attól, hogy

éppen milyen színű kormány van hatalmon. Mindez morálisan elszomorító, a gazdaságunk jövőjét tekintve pedig kétségbeejtő.

Aki fel meri vállalni a gazdasági, politikai és erkölcsi tisztánlátás összes felelősségét, feltétlenül olvassa el a könyvet!” – fejeződik be Czike László könyvajánló kritikája. (A kritika teljes szövege letölthető a honlapról.)

Nagy Mátyás: nem csak a szakembereket érdekelheti a kötet. Az alternatíva képviselője és a koncepciók per összefüggése

Nagy Mátyás is azok közé tartozik, akik a bemutató előtt már elolvasták a könyvet, ő viszont nem néhány mondatban megírta gondolatait, amit most közreadok.

Nagy Mátyás (jobbról) a könyvbemutatón, a Récsei Centerben

Az ő írása arra adhat választ, hogy a könyv – ahogy ő fogalmaz – (kizárólag) a szakemberekhez szól-e.

Kiderül, hogy egyáltalán nem, hiszen Nagy Mátyás szerint a kötet „tulajdonképpen egy érdekesítő, aktuális kézikönyv, amely minden részletében tükrözi a mostani válságnak, mindennapjaink anomáliáinak. Nyugodtan mondhatnám új tankönyvnek is, hiszen, aki konyít is valamit a közgazdasághoz, annak teljesen új, merőben más aspektusból magyarázza a szerző azokat a folyamatokat, amelyek állandó jelleggel vissza- és átterelték a megkezdett 'reformokat' arra az útra, amelyen szükségszerűen (ismételten) bukásra voltak ítélve. De nemcsak leírja a szerző ezeket a 'tévutakat és

kényszerpályákat’, hanem magyarázattal is szolgál az okokra, egyben a kiutat is meghatározza.”

Nagy Mátyás is hasonlóképpen látja, mint Czike László: *„Szeretnék kitérni – a könyvben leírtak alapján – arra a megkerülhetetlen összefüggésre, amely Dr. Szabadi Béla koncepciós perével kapcsolatosan is nyilvánvaló. Az olyan elképzelés, amely a magyar gazdaság számára új, a kor kihívásainak megfelelő alternatíva érvényesítését szolgálta volna; sajnos hazánkban törvényszerűen bukásra van ítélve az önző, féltékeny, személyes érdekek miatt, nem átválva a másokon való átgázolást és jogellenes meghurcolást sem.”* – írja Nagy Mátyás. (A honlapon a teljes szöveg elolvasható.)

Budapest, 2010. június 30.

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://www.szabadibela.hu/>